

COELESTINUS III

PONTIFEX ROMANUS

NOTITIA HISTORICA

(MANSI, Concil., XXII, 593)

Cœlestinus tertius, patria Romanus, qui auctore Rogero prius Hyacinthus diaconus cardinalis Sanctæ Mariæ dictus fuerat, subrogatus est Clementi tertio anno Domini 1191, quarto Idus Aprilis. In vigilia Paschæ sacerdos, ipso Paschæ die pontificatum est consecutus. Henricum sextum ejus nominis regem Germaniæ, una cum uxore ejus Constantia, imperiali consecratione Roinæ douavit. Postridie factæ coronationis, Tusculana civitas ad petitionem senatus Romani tradita, solotenus est desolata. Cumque imperator Apuliam et Siciliam, quam Tancredus invaserat, recuperare volens, magno exercitu Salernitanam civitatem expugnasset, et ad obsidionem Neapolis se contulisset, Constantiam imperatricem, quam Salernitani apud se relictam præditioneque interceptam ad Tancrenum in Sicilia regnantem transmiserant, Cœlestinus pontifex per dominum Egidium cardinalem diaconum e captivitate Tancredi liberatam ad imperatorem in Germaniam, quo morbus pestifer exercitum ejus invadens ab obsidione Neapolitana eum fugarat, suis expensis honorifice remisit.

Philipum Francorum regem expugnata Accone, olim Joppe dicta, ex Palæstina reversum, magna animi constantia aliquoties admonuit, ut Botildam regis Daniæ filiam, quam prætextu consanguinitatis alia superinducta dimiserat, non obstante sanguinis propinquitate, super qua ad instantiam regis dispensaverat, ad torum recipere. Ad instantiam Aleonoræ matris Henricum imperatorem et Leopoldum ducem Austræ comminatione censurarum ecclesiasticarum monuit ut Richardum regem Angliæ, quem post aliquot victorias contra Soldanum obtentas, ex Palæstina, initis cum Soldano trienalibus induciis, redeuntem, in sinu Adriatico naufragantem, et ad territorium Viennense appellen tem, Leopoldus dux Austræ, ideo quod vexillum ejus loco signi in hospitio suspensum in cloacam projici mandaverat, intercepit, captumque Henrici imperatoris arctissimæ custodiæ tradidit, a captivitate unius anni et sex septimanarum liberarent, reditisque obsidibus, eam eliam quam extorserant a captivo, ingentem pecuniarum summam integræ

A restituerent. Vinculis solutum regem matri Aleonoræ per Moguntinum et Colonensem archiepiscopos reddiderunt, pecuniam vero restituere contumaciter recusantes, pontifex merito gladium, quo colet punire, ecclesiasticum evaginando, utrumque excommunicavit. Leopoldus, contemptor censuræ ecclesiastice, gravem Dei vindictam in se subditisque suis expertus, tandem resipuit, et impretrata absolitione excommunicationis, magno corporis cruciatu spiritum emisit.

B Henricus imperator in ea contumaciter obsurdescens, præter eam quam in Terram Sanctam miserat expeditionem, nihil pie ac laudabiliter egisse invenitur. In Siciliam veniens, in eos Normannos qui defuncto Tancredo favissent, tam principes superstites quam subditos incarcerando, et clementulando, carnificinam exercuit tantam, ut Constantia Augusta, ejus uxor, unica Normannorum regia superstites propago, eundem tanquam gentis suæ exterminium indigne serens, adversus virum suum rebellando exercitumque armando, tandem coegerit, ut quas ipsa conjux volebat pacis conditiones acciperet. In Sicilia existens acerbissimum misit ad Alexium imperatorem Constantinopolitanum legationem, ab ipso petens quidquid terrarum olim in Oriente Wilhelminus rex Siciliæ ab Epidauro usque ad Thessalonicam civitatem occupasset, vel ut pro his tributum penderet. Summam talentorum sexdecim auri purissimi expilatione ecclesiarum et piorum locorum male collecti impetrasset, si non morte preventus fuisset. Nam dum hæc agebantur in Oriente, post oblatam régi Angliæ satisfactionem, petitamque ab excommunicationis sententia sibi indicta absolitionem, mortuus est mense Septembri anno Domini 1197, Friderico secundo regni Siciliæ herede relicto. Quem pontifex optimus corona regia insignivit, postquam mater ejus Constantia, juxta decretum pontificium, a communis fama de partu sui suppositione se per juramentum expurgasset. Duces Palestinæ, obitu imperatoris cognito, cum Saladini filium adversus se venire audissent, milites ad præliandum paratos ignominiosè deserentes fugarunt. De obitu Cœlestini, cuique in

locum illius subrogatione, Innocentius III in epistola A et concurrentes parietes in se angulari lapide copulavit, omnes universaliter unum saperent, et idem singulariter postularent, nos in suum pontificem ipso die depositionis ejusdem prædecessoris nostri unanimiter assumentes, etc. Unde patet sex annis, novem mensibus minus duobus diebus Cœlestini Romanæ Ecclesiæ præfuisse.

NOTITIA DIPLOMATICA.

(*Philippus JAFFE, Regesta Romanorum pontificum*, p. 886. Berolini 1851, 4°.)

Epistolis Cœlestini III ascripti pontificalis anni sunt. Bullæ præbent sententiam hanc : **PERFICE CRES-
SUS MEOS IN SEMITIS TUIS**

Testes subscripti sunt :

Ep. Albanensis.	Albinus.	.	.	a	2 Mai.	1191	ad 12 Jul.	1196
» Ostiensis et Velleirensis.	Octavianus.	.	.	a	2 Mai.	1191	ad 10 Sept.	1197
» Portuensis et S. Rufinæ.	Petrus.	.	.	a	2 Mai.	1191	ad 10 Sept.	1197
» Prænestinus.	Joannes.	.	.	a	2 Mai.	1191	ad 9 Febr.	1196
Ti. S. Clementis cardinalis et Tuscanensis episcopus.	Joannes.	.	.	a	3 Jun.	1191	ad 27 Jul.	1197
Pr. card. tit. S. Anastasii.	Romanus.	.	.	a	3 Jun.	1191	ad 14 Jul.	1194
» basilice XII apostolorum.	Pandulfus.	.	.	a	2 Mai.	1191	ad 13 Febr.	1196
» S. Cæciliae.	Petrus.	.	.	a	2 Mai.	1191	ad 28 Mai.	1197
» SS. Joannis et Pauli tit.	Melior.	.	.	a	27 Dec.	1191	ad 26 Jan.	1197
» Pammachii.	Cinthus.	.	.	a	8 Jun.	1191	ad 28 Mai.	1197
» S. Laurentii in Lucina.	Fidantius.	.	.	a	5 Mart.	1193	ad 25 Jun.	1196
» S. Marcelli.	Guido.	.	.	a	13 Jun.	1191	ad 10 Sept.	1197
» S. Mariae trans Tiberim tit.	Hugo.	.	.	a	28 Jul.	1191	ad 10 Sept.	1197
» Calixti.	Petrus.	.	.	a	3 Jun.	1191	ad 27 Jun.	1191
» S. Martini tit. Equitii.	Bernardus.	.	.	a	5 Mart.	1193	ad 10 Sept.	1197
» S. Petri ad vincula tit. En-	Rufinus.	.	.	a	8 Jun.	1191	ad 13 Jun.	1191
doxie.	Soffredus.	.	.	a	5 Mart.	1193	ad 27 Jul.	1197
» S. Praxedis, episc. Arimi-	Joannes.	.	.	a	25 Jul.	1193	ad 10 Sept.	1197
nensis.	Jordanus.	.	.	a	2 Mai.	1192	ad 12 Mai.	1197
» S. Praxedis.	Joannes.	.	.	a	8 Jun.	1193	ad 27 Jul.	1197
» S. Priscæ.	Joannes Felix.	.	.	a	3 Jun.	1191	ad 13 Nov.	1193
» S. Pudentianæ tit. Pastoris.	Gerardus.	.	.	a	2 Mai.	1191	ad 10 Sep.	1197
» S. Stephani in Celio monte.	Gregorius.	.	.	a	13 Jun.	1191	ad 10 Sep.	1197
» S. Susannæ.	Gratianus.	.	.	a	2 Mai.	1191	ad 28 Mai.	1197
Diac. card. S. Adriani.	Gregorius.	.	.	a	8 Jun.	1191	ad 10 Sept.	1197
» S. Angelii.	Centius.	.	.	a	3 Mart.	1193	ad 14 Jul.	1194
» SS. Cosmæ et Damiani.	Gregorius.	.	.	a	3 Jun.	1191	ad 10 Sept.	1197
» S. Georgii ad Velum aureum.	Nicolaus.	.	.	a	3 Jun.	1191	ad 28 Mai.	1197
» S. Luciae in Orthea (Orbea, Orfea).	Gregorius.	.	.	a	2 Mai.	1191	ad 10 Sept.	1197
» S. Marie in Aquiro.	Soffredus.	.	.	a	2 Mai.	1191	ad 26 Febr.	1193
» S. Marie in Cosmidin.	Petrus.	.	.	a	5 Mart.	1193	ad 29 Apr.	1193
» S. Marie in Porticu.	Bernardus.	.	.	a	3 Jun.	1191	ad 26 Febr.	1193
» S. Marie in Via lata.	Egidius.	.	.	a	7 Jul.	1192		
» S. Marie Novæ.	Lotharius.	.	.	a	3 Jun.	1191	ad 27 Jul.	1197
» S. Nicolai in carcere Tullia-	Joannes.	.	.	a	5 Jun.	1191	ad 4 Oct.	1192
no.	Bobo.	.	.	a	5 Mart.	1193	ad 27 Jul.	1197
» SS. Sergii et Bacchi.								
» S. Theodori.								
Dates bullæ sunt p. m.								
Moysis S. R. E. subdiaconi vicem agentis cancellarii.				a	20 Apr.	1191	ad 2 Mai.	1191
Moysis S. R. E. subdiaconi Lateranensis canonici.				a	15 Mart.	1192	ad 7 Apr.	1192
Ægidii S. Nicolai in carcere Tulliano diac. card.					et d 13 Julii.	1192	ad 8 Mart.	1194
Cœtii S. Luciae in Orthea diac. card. domini papæ camerarii.				a	3 Jun.	1191	ad 14 Jul.	1194
										a	6 Nov.	1194	ad 10 Sept.	1197